

24 ΓΙΑΠΩΝΕΖΙΚΑ ΧΑΪΚΟΥ

Μπάσω

Σύννεφο ἀπ' ἄνθια·
στὸ Οὐένο ἡ καμπάνα;
στὴν Ἀσκούσα;

Εἶν' ἡ παρέα
τοῦ σκύλου καὶ τῆς τσίτας!
Χρονιὰ τῶν Πουλιών.

὾, πόσα πόσα
φέρουν πράγματα στὸ νοῦ
τὰ κερασάνθια!

Σ' ἔρμο κλωνάρι
φώλιασε μιὰ κουρούνα...
σούρουπο φθινοπώρου.

Γέρικο τέλμα:
διστράχι πηδᾶ μέσα
τοῦ νεροῦ ἥχος...

Τὴς ζωὴς σφίγγουν
στὸ κρεμαστὸ γοιφύρι
οἱ ἐλικες κισσοῦ!

Φάκες χταποδῶν:
στὸ θερινὸ φεγγάρι
ὅνειρα στιγμῆς...

Στοῦ Μάνη τὶς βροχές
κάτι ποὺ δὲν κρύβεται:
τοῦ Σέτα ἡ σκάλα!

Τὶς ἐφτά δψεις
σὰν ἔκρυψε ἡ ὅμιχλη,
ἥχει ἡ καμπάνα!

Ἡ ὁρχὴ τῆς τέχνης:
τοῦ ρυζιοῦ τὸ τραγούδι
στὴν ἐνδοχώρα.

Βωμὸς καὶ σπαθὶ·
τὸ Μάνη, στολισμένα
πετοῦν μπαλόνια!

Πιπεριάς φλούδια...
Βάλ' τους φτερά, καὶ νά τες
οἱ λιμπελοῦλες!

τὸν Οὐρσαναμπί, τὸν περιστάρη τοῦ Οὐνγκ-
πίστιμον μ' αὐτὸν εἶναι τὸ ἄγια πράγματα, τὰ
πράγματα ἀπὸ πέτρα. Φτειάχνει τὴν φιδίσια
πλώρη τῆς βάρκας. Κοίταξέ τον καλά, κι ἀν
μπορεῖ νὰ γίνει, μπορεῖ νὰ περάσεις μαζὶ του
τὰ νερά' ὅμως ἀν δὲ γίνεται, πρέπει νὰ γν-
ρίσεις πίσω.

(Συνεχίζεται)

Σημείωση: Φαινεται πώς εἶναι ἀ-
ναγκαστικὸν νὰ δοθοῦν μερικὰ σχόλια στὸ κεί-
μενο. Σημειώνουμε λοιπὸν πώς αὐτὰ θὰ δη-
μοσιευθοῦν μὲ τὸ τέλος τῆς μετάφρασης.

Τοῦ θέρους χλόη:
οἱ ὅνειρα παλληκαριῶν
τὰ ἀπομεινάρια.

Κικάκου

Οἱ λιμπελοῦλες!
Βγάλ' τους, τὰ φτερά, κι εἶναι
πιπεριάς φλούδια...

Μοριτάκε

Σὰ ροδαυγούλα
ἴσως σήμερα φανεῖ
καὶ ἡ ζωὴ μου.

Κουάσο

Τὸν πύργο φτάνω·
μὰ στὴν κορφὴ τοῦ ἐλάτου
μιὰ πεταλούδα!

Σάγντω

Πράσινα φύλλα
κι ἔνας βουνίσιος κούκος·
βλέπω κι ἀηδόνι!

Σαγτάιγε

Πεσμένα τὸ ἄνθια
νὰ κυνηγήσει φτάνει,
ἄ, ἡ καταγίδα!

Μορικάκε

Στὸ κλαδὶ γυρνῶν
—σὰν βλέπω πεταλοῦδες—
φύλλα ποὺ πέσαν.

Σύχαγ

Ἄν στὸ φεγγάρι
βάλεις λαβὴ... τί ὡραῖο,
κύκλιο τηγάνι!

Τεϊτέκνου

Στάζουν τοῦ πρωΐοῦ
σταλακτίτες· καὶ μουλιάζεις,
χρόνε τοῦ Βοδιοῦ...

Μαζὶ τὰ βλέπεις:
χιόνι, φεγγάρι κι ἀνθούσι
ώ, σύ, γιασεμ!

Τεϊσίτσου

Κι αὐτὸ κι ἔκεινο
εἶν' γιὰ τοὺς ἀνθισμένους
τοῦ Κισσοῦ λόρους!

Σώλιγ

Διάφανη δροσιά·
χωρίς μεροληψία
ὅπου κι ἀν πέφτεις...

Μεταφρ. Γιώργος Κεχαγιόγλου